

Forhandling

Rune Lund (EL):

Det her beslutningsforslag handler jo om, at EU skal tilbagetrække det krav, som EU har stillet til over 70 ulande om, at deres vandforsyninger skal privatiseres, skal liberaliseres.

Kl. 11.20

Grunden til, at vi fremsætter det forslag, er jo, at der er blevet gjort nogle meget, meget dårlige erfaringer med privatisering, med udlicitering af vandforsyning i den tredje verden. Vi har set det i Bolivia, hvor der er blevet dyrere og dårligere vand. Det har faktisk i Bolivia resulteret i folkelige opstande, som har gjort, at folk er blevet slået ihjel, fordi de lige pludselig skulle til at betale halvdelen af deres månedlige indkomst til vandforsyning, efter at den er blevet privatiseret. Vi har set det samme i Afrika, vi har set det samme i Asien og også i Filippinerne.

Når vandforsyningerne er blevet privatiserede, kan vi til gengæld se, at der er nogle, der tjener mange penge, og det er primært vesteuropæiske firmaer, som har kunnet skovle penge ind, samtidig med at vi har set, at fattige mennesker har måttet lide, har måttet betale mere for deres vand.

Derfor synes vi egentlig, at det er meget rimeligt at spørge: Hvorfor skal EU være med til i verdenshandelsorganisationen WTO at presse på for en sådan dagsorden for dårligere og for dyrere vand for den tredje verdens befolkning? Hvorfor skal EU gøre det, når nu den tredje verden er så meget imod, at der bliver lagt pres på denne her måde?

Så er der nogle, der under førstebehandlingen har sagt, at det jo er frivilligt, om ulandene vil privatisere deres vandforsyning. Frivilligt er altså et relativt begreb i en verden, hvor der er så store uligheder og så meget global uretfærdighed, hvor store lande kan trykke små fattige lande.

Man må bare sige, at de, som i dag stemmer imod det her forslag, stemmer for dyrere og dårligere vand i den tredje verden, og at de folk, der stemmer imod det her forslag, stemmer imod den tredje verdens interesser, sådan som de klart blev udtrykt for en samlet front af en bred kreds af tredjeverdenslande.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 11 (SF og EL) stemte for, 106 (V, S, DF, KF og RV) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om fastsættelse af en dato for afskaffelse af EU's eksportsubsidier og andre handelsforvridende subsidier på landbrugsvarer.

Af Rune Lund (EL) m.fl.

(Fremsat 10/3 2005. Første behandling 29/4 2005. Betænkning 20/5 2005).

Formanden:

Som tidligere meddelt er dette forslag bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at modarbejde, at EU's våbenembargo mod Kina ophæves.

Af Søren Espersen (DF) m.fl.

(Fremsat 30/3 2005. Første behandling 3/5 2005. Betænkning 26/5 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Espersen (DF):

Ja, der er jo ingen grænser for alle de hjertelige skåltaler, som toppolitikere fra Venstre og De Konservative igennem de seneste mange år har holdt for deres taiwanske venner, hvad enten det nu har været under besøg på den lille demokratiske ø ude i Det Kinesiske Hav, eller det har

været i forbindelse med sammenkomster her i Danmark.

Der er nemlig ingen grænser for, hvor højt VK-regeringen samt Venstres og Konservatives folketingsgrupper elsker Taiwan og taiwanerne og beundrer det demokrati, der er på Taiwan, det gør Socialdemokraterne og De Radikale i øvrigt også, lige indtil det ikke længere er uforpligtende skåltaler, det drejer sig om, lige indtil det gælder noget. For Danmarks venner på det demokratiske Taiwan har det været en skuffelse at konstatere, at når det virkelig gælder, ja, så svigter Danmark igen.

Men Venstre, Socialdemokraterne, De Konservative og De Radikale, som jo nu altså lige om lidt, det ved vi, trykker på de røde knapper for at afvise forslaget, er jo enige om, at lige præcis i den her situation, hvor Kommunistkina på den mest gammeldags og chauvinistiske facon skyder trusler af sted mod det demokratiske Taiwan, vil det i den grad være misforstået at opheve den våbenembargo, som var den selvfølgelig reaktion på massakren for nogle år siden i Peking.

Hvad er det så, der gør, at der i dag kun er tilslutning til Dansk Folkepartis forslag fra SF og Enhedslisten? Og den tilslutning vil jeg i øvrigt gerne kvittere for? Hvad er det, der gør, at Venstre, Socialdemokraterne, De Konservative og De Radikale nu trykker på de røde knapper?

Kl. 11.25

Det er såmænd ikke, fordi jeg efterlyser et svar, for jeg kender det godt selv. Svaret er: EU. Svaret er, at de fire partier i den grad ligger på maven for EU og i dette specielle tilfælde ligger på maven for et af præsident Chiracs mange sprælske indslag og indfald, hvor han under en middag med nogle franske erhvervsdrivende, som var helt vilde med at eksportere til Kommunistkina, pludselig fandt på at sige, at nu skulle han nok opheve den våbenembargo.

Og hvad der er en pludselig opstået tanke i Chiracs hoved, bliver jo som bekendt i næste øjeblik til officiel EU-politik, og når noget er officiel EU-politik, så retter den danske regering ind, og så tilsidesætter regeringen – og det er det væsentlige – i samme sekund den pligt, som grundloven ellers pålægger regeringen, nemlig suverænt og uden fremmed indblanding at føre Danmarks udenrigspolitik. Så sælger man i samme åndedrag gerne ud af selv sine mest fundamentale opfattelser.

Når Chirac, som ikke engang nyder tillid i sit eget folk, dikterer, så glemmer man skåltalerne og er pr. automatik igen parate til at svigte Taiwans folk, et fuldt ud demokratisk folk, og samtidig parate til at komme et kommunistisk diktatur i møde, også selv om Danmarks vigtigste allierede, USA, i NATO indtrængende advarer imod at opheve våbenembargoen.

Jeg skal på Dansk Folkepartis vegne meddele, at vi finder det meget beskæmmende på denne måde at handle direkte mod den vestlige forsvarsalliances interesser.

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen.

Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

Enhedslisten kan godt støtte det her forslag. Vi synes, det er fornuftigt at opretholde en våbenembargo i en situation, hvor der f.eks. er alvorlige problemer med menneskerettighederne i Kina. Men vi bliver nødt til lige at give Dansk Folkeparti en lille kommentar med på vejen, for i nogle af bemærkningerne til forslaget bliver der bl.a. nævnt Tibet. Der står bl.a.:

»... har Kina ført en politik over for Tibet, der systematisk har haft til formål at udslette den tibetanske kultur: Tibetanere er blevet tvangsforflyttet, tusindvis af klostre er blevet ødelagt eller lukket, hundredtusindvis af kinesere er blevet forflyttet ...«.

Der ville det jo være meget dejligt, hvis Dansk Folkeparti også i andre sammenhænge ville bekymre sig lige så meget om undertrykte og forflyttede folk. Jeg kunne jo oversætte denne her sætning med: Israel har ført en politik over for Palæstina, der systematisk har haft til formål at udslette den palæstinensiske kultur. Palæstinensere er blevet tvangsforflyttet, tusindvis af moskeer er blevet ødelagt eller lukket, hundredtusindvis af palæstinensere er blevet forflyttet.

Så vi kan godt støtte, at man ikke ophever våbenembargoen over for Kina på grund af menneskerettighederne, men det ville da være dejligt, hvis Dansk Folkeparti også i andre sammenhænge ville lade være med at operere med dobbelte standarder. Men som sagt: Vi kan godt støtte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 27 (DF, SF og EL) stemte for, 87 (V, S, KF og RV) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering, lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber m.v., konkurrenceloven og lov om stormflod og stormfald. (Udmøntning af kommunalreformen med henblik på præcisering af adressebetegnelser m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(FremSAT 24/2 2005. Første behandling 17/3 2005. Betænkning 7/6 2005).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Rasmus Prehn (S):

Nu er dette lovforslag muligvis ikke det største af dem, vi har behandlet i dag, men jeg vil gerne fra socialdemokratisk side beklage det forløb, der har været omkring behandlingen af det her lovforslag. Det er sådan set to forskellige ting, der bliver blandet sammen i det her lovforslag, dels et spørgsmål om håndtering af adresser i de fremtidige kommuner, dels et spørgsmål om regionernes samarbejde med private aktieselskaber.

Enhedslisten, Socialdemokratiet og De Radikale har stillet ændringsforslag om, at man kunne dele det her forslag, og vi har sådan set også fra Venstres ordfører på området fået en tilkendegivelse om, at man var indstillet på at imødekomme det her forslag.

Så har der været en nærmest farcelignende situation, hvor det er gået frem og tilbage: Først ville man støtte forslaget, så ville man ikke støtte forslaget, og så ville man ikke støtte forslaget igen. Det er altså en meget beklagelig situation, som har gjort forhandlingsforløbet meget ærgerligt.

Derudover har vi faktisk forsøgt at komme i dialog med økonomi- og erhvervsministeren. Vi har sendt et brev til ham for at få talt med ham om de her ting, og vi har ingenting hørt. Jeg er helt sikker på, at hvis det var, vi havde kunnet sætte os med og snakke om de her ting, så havde vi kunnet finde en løsning. Det er ærgerligt fra socialdemokratisk side at stå i en situation, hvor vi risikerer at skulle stemme imod et lovforslag, der over lange stræk går i den rigtige retning, og som vi gerne vil være med i. Det er ærgerligt, at man ikke er indstillet på at dele lovforslaget, som hænger fuldstændig uhensigtsmæssigt sammen, op, så vi kan stemme for den del, vi sådan synes går i den rigtige retning.

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn. Og så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Efter min og Enhedslistens opfattelse er det i strid med almindelig god lovgivning, at man laver en lov, som tilsyneladende handler om et, men hvor det principielle er noget helt andet.

Hvis vi læser bemærkningerne, hvis vi læser den skriftlige fremsættelse, så går det her lovforslag ud på, at man ikke må have det samme vejnavn to gange i samme kommune. Ren fornuft. Så står der i slutningen af den skriftlige fremsættelse:

»Forslaget skønnes ikke at have erhvervs-mæssige konsekvenser.«

I virkeligheden er det det sidste, der er det vigtige, og som oven i købet er forkert, for det har den erhvervs-mæssige konsekvens, at den mulighed, amter i dag har for at samarbejde med private virksomheder – og jeg troede, det oven i købet var noget, regeringen gik ind for – om at sætte gang i noget beskæftigelse og produktion lokalt, fjernes for regionernes vedkommende.

Et er, at regeringen så mener det. Det er o.k., men så bør forslagsstilleren da fremlægge det åbent og klart, så alle borgere kan få øje på, at det er det, man vedtager med dette lovforslag. Men det gør forslagsstilleren ikke; man skal læse